

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnny
Přez spař měrnny
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Sserbske njedźelske lopjeno.

Wudawa so kóždu sobotu w Šmolerjez knihiziszczerńi w Budyschinje a je tam ja schtwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

12. njedźela po swjatej Trojizny.

Sap. skutki 12, 1—11.

Czežke domapytanje pschińdže na přenju kšesczjiansku wošadu. Herodasch složi ruzy na swěrnnych wot gmejny, so by jich čznilował. Wón stónzowa Jakuba i mjeczom a Pětra do jaštwa šadzi. Pschi wsćim czežkim doma-
pytanju nješlyšimy štorženje a morkotanje. Přenja kšesczjianska wošada swój kšiz sczerplimje nješe a Pětr poda so do Knjesoweho wozdenja. Kšesczjianska wošada šnaje prawy šredk, šwětlo pschinjesč do čzěmnošće šrudoby. Gmejna modlesche so bjes pschěstacža k Bohu. Wona šměrom čzaka, hačž tón Knjes pschińdže a Pětra i jaštwa wuwjedže. Tole pruhowanje a džiwne pschepom-
hanje teho Knjesa jenam wucžba ša jaštwo nascheje šrudoby a kšizja.

Schtu wucži naš jaštwo kšizja?

1. Budže sczerplimi w čzěšnosći!
2. Wobštajni w modlitwje!
3. Čzakačže dowěrnje na pomoc teho Knjesa!

1. Psches Herodascha pschińdže pschěščěhanje na přenju kšesczjiansku wošadu. Tónle šurowž, kiž ani židowskeje wěry dla, ša kotruž wón wutroby njeměšesche, ale jenicžny, so by psched ludom špodobanje mět, šmědžesche přenju kšesczjiansku wošadu pschěščěhačž — a my so praschamy: „čzehodla to tón Knjes dopušćeži?“ Wón móže tež čzinjenje pschěčziwnikow do šwojeho bójšeho wozdenja nutšwacž a k lěpschemu wobrocžicž, kaž Šosef něhdy šwo-

jim bratram praji: Wy šebi myšleschže so mnu šě čzinicž, Bóh pak je jo derje čzinił! Wucžobnizy Knjesowi dyrbjachu so wupruhowacž we wohenju šrudoby. Š teho domapytanja šlyšimy Knjesowe napominanje: „Budže sczerplimi w čzěšnosći!“ Šatub je šměrom do šmjercže šchol. Wo jeho wumrjecžu so powjeda, so je so jeho štoržnik nad jeho sczerolimošću tak natwaril, so bu tež kšesczjian a kaž Jakub šwoju wěru se šmjercžu šašglowa. Wny so drje praschamy: čzehodla dyrbjesche tónle swěrnny šwědk tak šahe šwoje žiwjenje wostajicž? Ale wošada dyrbjesche so troštomacž: „Schtuž čzini Bóh, wscho dobre je!“ Šdnyž kčžjazy mlodženz w kčžjazej mlodoseći šinje, hdyž budže lubny nan abo šwěrna macž nahle psches šmjercž přecž torhnyeny, čže nam tón Knjes prajicž: „Budže sczerplimi w čzěšnosći!“ Tule čzichu sczerplimoščž wobla-
damy tež na Pětrje, kiž šměrom mjes wošakami špi a do Knjesoweje ruki so poruczi. Wón w rjeczafach a tola šwobodny w tej wěštosći: „Moja dušcha je čzicha k Bohu, kotruž mi pomha.“

2. Tule sczerplimoščž ma šwoje pošyljenje w modlitwje. „Budže wobštajni w modlitwje!“ „Pětr pak bu w jaštwe džeržany, ale zyrkwina gmejna modlesche so bjes pschěstacža k Bohu ša nješo.“ Herodasch wschitko špyta, ale jemu šteji mózne „pak“ napschěčziwo: modlenie zyrkwineje gmejny. Šhryšostomuš je něhdy wuprajil: „Modlazej gmejnje Bóh nicžo šapowjedžicž njemóže.“ Mo-
dlenie — to drje šu šłowa, ale tola šłowa mozy a žiwjenja; šłowa, nutšdate wot šwěrneje bratrowskeje lubošće a jej

dnocze w duchu, wone wobdawaju krala na trónje, naschich ewangelskich bratrow w rozspróschenu, hyna a džowku w zusbje, tych, kiž su w strasche, spytowanju podležeć. W modlitwje pschińdže do wutroby snutskowna wěstosć, so Bóh tym swojim pomha, kaž je sa nich najlěpje. Duž čakaaju

3. dowěrnje na pomoc teho Anjela. Woni temu Anjesej wschitko poruča po słowje psalmisty: „Ja posběham swojej woczy k horam, wot kotrychž mi pomoc pschińdže!“ A tón Anjes da Pětra i jastwa wuwjesć a my widžimy w pomocy jasnje porst Boži. Pětr chwali teho Anjela. „Swětło śwěćesche so w jastwje.“ Hdyž křesćijan leži na čezkim khoroložu a khorosć so wobroczi k polěpschenju, njeje jemu tež, kaž by śwětlo śwěćilo do jastwa jeho khorosće? A spominajmy na čerpjerja na křezorskim trónje, na křezora Bjedricha, kiž čerpjesche na šmjertnym čerpjenju! Hdyž wón swoje čerpjenje sczerpliwje nješesche a we swojich bolosćach modlo k njebiešam hladašche a tón Anjes jeho wjedžesche i jastwa dolheho čerpjenja do šahonow šbóžneho měra, hdžež žana srudoba a bolosć wjazy njebudže, nješesche to tež pomoc a wumoženje, so so śwětlo do čemnosće śwěćesche? Słyšymy a wopomny w jastwje swojeho křizy a čerpjenja k swojemu snutskownemu a wěčnemu sbožu: „Budźće sczerplivi w čěžnosći, wofstajni w modlitwje a čakaće dowěrnje na pomoc teho Anjela!“

Samjeń.

Bnjowe wješele.

(Gerol.)

Esó ponórijó šlónčžo, nětk w Boži domčt dže
A žnjeńž swoje džělo tež dołonjał je;
Nětk šberajće šnopy a šhromadźće so,
Dom wróćće so, wješele šawšlajo;
Njesapomńće pak Wóćezza křwalicž.

Wy džěćatka do přědka! šastakajće,
Kaž w rozžy wy lubošne kwětki nam šče.
Šeče nješhjeće, duž tež nježnějeće,
Wótž njebieški tola waš našyczuje,
Kiž tež rapatow rapanje šhyschi.

Nětk i wěnzami pšhjeće, wy holecžata, so,
Wy mlodženzy k rejam pak hotujće so;
To po prózy rady wam popšchate je.
A wobradži Bóh škote žohnowanje,
Šešbi šami tež dom twaricž šměće.

Wam mužškim je próza nětk šaplacžena,
Wam žonam je pomoc wscha žohnowana.
Šaš' šhyschi so na hunach šlepotanje;
Došć muški a šhlěba šaš' k žiwnosći je,
Duž so njeboj, so mali b'dža tradacž.

Šh šchědžiwzo, husto wschał widžil šy tu,
So šhadžaze lěta šaš' šahadžachu.
Šaj, čašy so minu, Bóh šwěrnny pak je,
Šoh' šmilnosć wschał pšchězo so wobnowuje,
Šhšće w štarobje nošy wón swojich.

Tež pšchistupće, šhudži, a pšchisanćće so.
Došć kóštow je na polach, špokojeće so!

Kiž něhdy je Wošej wutrobu hnuł,
A šuthu je w zusbje tak křagnje wjesć mohł,
Tón tež dženska na šhroty špomni.

Nětk šera te wječorne hašheja žno
A i dołow nóz šběhuje rošowa so.
Wšcho wocžichnje, pola su wupróšdnjene;
Tam horkach pak wójšto to njebiešte dže
A wschě hwěšdy čješć špěwaju Bohu.

Surij Bróšf.

Wobrašy i pola snutskowneho mišionstwa wot lěta 1906.

(So rosprawje krajneho towašstwa ša snutskowne mišionstwo w Šatškej 1906.)

6.

Rospšhěšćěranje dobrých pišmw.

Ras kubler džesche: „Njedželšte kopjeno ja njedžeržu; my a čzeladni mamy šemsch a hšhće k temu bibliju a špěwaške; to došaha. Wšche teho potom te papjerny woloło leža“. Šo šdaczu žyle prawje. Tola njech je tež biblija (a přědowanje) a špěwaške našch šhlěb, a my čžemy tež tu prošycž: Našch wschědny šhlěb daj nam dženska, dha tola kóždy wě: Šhlěb šam ša žiwjenje by prawje njedošahał. A kóždy šnaje i katechisma, kaš našch Luther praji: Wšchědny šhlěb pak je jědž, picže, atd. Š derjeměčzu čžlowjet wschelafeje a to niž jenož křuteje, ale tež mjchćeje a šlódneje jědže trjeba. Tajku čže nam Ššerbam „Šomhaj Bóh“ a „Mišionški pošot“ podawacž i pěšnymi powjedańčkami, i dobrým jadrom, šotrež wschědne žiwjenje roššwětla, še špěwami a nastawkami, kiž su ša dom a křesćijanške žiwjenje wužitne, še šdželenjom wo wošadnym a žyrkwinskim žiwjenjom, kiž našch čžaš nastupaja a pošaza, kaš křesćijanstwo, lubošć, wěra wotkach mjes našchim ludom do šjawnosće šupja. My Ššerbja wěmy, kaške žohnowanje nam dale biblijski pučnik i wubrany mi šchpruchami a šchucžkami wopošasuje a dale knihowne towašstwo. Wone našch narod i dobrej žyrbu wobštara pódla biblijskeho towašstwa. Š hdy by němški narod jenož tajke dobre knihi měł, by so tež bóle pšchi štarym křesćijanškim duchu šdžeržal. Tola njeměmy jenož woczy ša Ššerbowštwo.

Wot snutskowneho mišionstwa šdžeržane wobšteji w kraju „towašstwo ša rospšhěšćěranje křesćijanškich špišow“, šotrehož pšchědšyda je k. wšchšchi konsistorialny radžicel a duchowny pšchi křiznej žyrkwi Dibelius w Draždžanach. Šeto wot lěta towašstwo wudawa a w našchim ludu rospšhěšćěra: Šhženište přědowanja i napššmom: „Njedželški trošht“, dale (němški) biblijski pučnik a potom tež „Šatšku ludowu prošku“ (šotraž je jako dobra křesćijanška jara nušna pšchi wulkej šyle šwětnych a šamo njekřesćijanškich němškich proškow). Ša tuto towašstwo šmy na přěnim pošutnym dnju šobu škladowali. Wšchińdu wschał tele přědowanja jathym w jastwach k pomocy a čžišćeža so tež ša to druhe špišy, na pšchiklad pšchěčiwu wopikštwu, ša pincžnizy k hodam. Tež so do dalšchich štron w kraju rošnoscheja. Towašstwo ma tež dvě knihowni ša lud w Draždžanach, i šotrejuž so kóžde lěto wjazy tyšaz šwajškow wupožčuja. Šhdyž wopomnišch, šajku wažnosć ma dženska čžišćěžane šłowo ša našch lud, a šo dopomnišch, šajki žohnowaný šačžišćež šy ty i nekajšeho špiša a to šnano tež i šenicžkeho nastawka doštal, dha budžesh so wješelicž, šo snutskowne mišionstwo pomha pšchěčiwu njepšchewidomnej šyle njedobrych a njekřesćijanškich papjerow, špišow, knihow dobre rospšhěšćěracž. Tež ministerštwo ša tutej knihowni 500 hriwnow dari.

Šhdyž hšhćeže ras na tamne kublerjowe šłowa pšchińdu, šo ludžo (čzeladni a t. d.) maja bibliju, špěwaške a šemschenje, dha mam pak tola pšchistajicž: Wuziwaja tež je prawje? W našchim

čaja dyrbi wošebje mlódschi cžlowjeł hižom wošebje derje fšhe-
ščizjanszy woczehnjeny hycž, hdyž wón porjadnje šam je žada a
wužiwa. Wono ma šo to nětko runje prawje blisko klasč a po-
šficječž. Ššheščizjanski dom, hospodač, hosposa maju tu wažny
nadawf.

Dodžakowacž šo tež njemóže towarštwu, kiž čže ludej napsche-
čziwo pschińcž a šo mjenuje: „Towarštwu ša darmotne rospšhe-
ščžeranje biblijom a fšheščizjanskich spišow“. Darmo čže dawacž.
Šižo 34 lět wobšteji a pschede wšchēm tajlich, kiž žaneje njedžele
nimaja, š fšheščizjanski kopjeńkami a malymi natwarjaznymi
pišmami šastara. Tak čži, kiž maja na šastanišchčžach abo pschi
čžahach želesnizow njedželsku šlužbu, „Njedželski poštrow“ dostanu,
tež drusy, kiž dyrbja pschi wobšhadže škutkowacž — wšcho hro-
madže kóždy tydžēń š 10,000 šopjenami. Tež wothladarjo želesniškich
čžarow do šwojich šhžžkow přédowanja a traktaty (natwarjaze knižki)
dostawaju, kiž kaž dobry pschecžel š nim pschilhadžēju abo wjele bóle
wot jeneje šhžžki š drugej šhodža. Šišes 50,000 spišow šo
w Němškej tak kóždy tydžēń rospšheščžera. Darmo towarštwu tež
w šańdženyh lěčže 321 biblijom, 206 nowych testamentow, 819
dželow šwojateho pišma (šwj. ščženja š psalmami) rošdari, mješ nimi
230 biblijom ša šchulške džžčži. Woprawdže jako trošchtowazy,
špomozny pschecžel pschińdže tak mjenowany pschecželski list na jatyč
hody do 16 wustawow ša jatyč w 3250 čžišlach w němškim kraju,
tež 45 šwojatyč pišmow ša nich wudželene bčchu tajzy pschecželjo.
Towarštwu je psches 7000 hrimnow ša rošdželene spišy a hewaf
hišchže 4000 hr. trjebalo. Šsobustawy a wyschnojčž šu š temu
šwěru špomozne byle. A tež ty budžesch špošojom, hdyž šhonišch,
šo šy šcherpatku w šollečže ša šnustškwone mišionštwu, š šotrejež
je towarštwu 375 hr. dostalo, šobu podal. Tak njech psches našču
šobupomoz šhlěb žiwjenja a dobri pschecželjo dale w rospšheščžera-
nyč dobryč pišmach našchemu ludej žiwjenje a dobrotu pschi-
noščuja!

Štawišna Šhryštušoweho pschekrašnjena.

(Šotracžowanje.)

8.

Šnješowe šjewjenje na horje w Galilejškej.

Mat. 28, 16—20; Marš. 16, 15—18.

Do Galilejškej' jėdnacže póšli šo
Šsu šhromadžili na horje, hdyž bčšche
Šich škasal šebi Šesuš žiwny,

— Šam čžyšche š nowa šo wšchitkim šjewicž.

2. A jako jecho widžiču, modlachu
Šso woni š njemu; — někoti wostachu
Šaf njewěščži, šo dwělowachu;
— Ach, je dha móžno to hišchže pschego?! —
3. A pschistupiwschi rěčžeschē š nimi Šnjes
A džeschē šjawnje: Móž data wšchitka mi
Še we njebjeshach a na šemi.
Tehodla džicže nětk do wšchoh' šwěta!
4. A wucžče ludy wšchitke a přėdujče
Wšchaf ewangelij wšchitkemu štworjenju!
A w mjenje Wótza jich a Ššyna
Ššchžicže a šwojateho Duča wšchitkich!
5. A wucžče džeržecž wšchitko jich, šchtož ja wam
Ššym šasaf jako Šnjes wšcheho štworjenja!
Šchtož wěri a je šchčženy, budže
Šbóžny; paš šudženy njewěřjazh! —

6. A budža žejchi pschewodžecž wěřjazhč;
Šsu tele: W mojim mjenje džē wuhonjecž
Ššych duchow budža, š jashkami
Nowymi rěčžecž a hady šahnacž.

7. A budža-li picž něhdže šchto šmjertneho,
To nihdy šchłodžicž njebudže ničžo jim;
Na šhoryč ruzh klasč tež budža,
A lěpje budže jim wobšboženyh. —

8. A hlaj! ja š kralom pola waš wšchitke dny
Šacž do ščoncženja žyheho šwěta šym!
— Š šajke to je pschilubjenje!
Wyššajmy! š kralom je Šesuš žiwny! —
(Ššchichodnje dale.)

Boži šud.

Šowjedancžto š lěta 1822 wot Šana Wjele.

Šana, to rěka: džēń šwojateho Šana je nimo, a blisko je
džēń šwojateho Šakuba. Šižom šyku šo žita, dokelž šu do čžaja
šrale. To lěto je njeshmilna šuchota š knješom a cžlowjelow tyšchi,
pschetož wot šwojatkow šem ani šapki Božeho deschčžika poměli
njejšu. Ššlónžo ranje po ranju krejčžerwjene ššhadža, džēń a
džēń pali a šmali, a jedny wječžor kaž drugi šo šhowa kaž žehliwa
šula. Šuže a šatki šu dawno wšchē šuche. Ššēki a rěčžki ššlabnjeja
wšchėdnje, džēń wote dnja mješšche. Š šacžnotu šradate hory a
hole, šuki a pola prošča wo Boži deschčžik. Ššyna šu wostale
rědke a šušche, a šradane žita šu do čžaja bčle. Šdžēž šupišch,
šo šrawka pod štopu drjebi kaž wuššhnyeny wrjóbš. Ššót na paš-
wach ša wodu jachli; ptacžina šurčži a štona, a šelena šabla ša
wjele njedžel na deschčžik hrjechšala njeje. W šemšchach šo wošada
kóždu njedželu wo deschčžik modli, jako tež doma pobožne dušche
kóždy džēń špěwajo prošča:

Ššmil šo na wšchēm š hnadnej wolu,
Šchtož tu š tebi šdyčuje!
Wšchako wšchón ššót šam na polu
Šwoju šmilnoščž šwolacž čže.
Š tebi šemja žakoščži,
Šhdyž šo š hězu rošdrjebi,
A wšchēč ludži poplakanje
Ššewja čži jich požadanje.

Na to čžył ty š hnadu šladacž,
Škiž šy wšchehowėdomny!
Njedaj wšchaf nam dlěje šradacž,
Wšpomā, šo našch Wóčžēž šy.
Njesštorcž naš do šmjercže,
Ale šdžerž, šchtož žime je.
Njech šo žyle njeshšajemy,
A ni ššłoda njewumrjemy! —

To je tydžēń do šwojedenja šwojateho Šakuba, špopoldnju
w ššjoch hodžinach. Ššlónžo njeshmilnje šala. Ššóžda pruha je
žehliwy šłof. Šnjenžam šo pót š woblicža lije. Šchto by šo do-
trėwacž mohł? Ššohladaž na njebjo š pošodnju horje! Ššohladaž
š wječžoru won! Njebjo njeje wšchaf módre, ale je šchēre a naběl
kaž woloj. Móžesch hdyž žaneje mrócžalki widžecž? Ššušchaty
wěřil je hižom psches tydžēń wot ranja štal. Dženšja je šo lehnyl
a špi. A ni najčženišche štwjelčžto šo njemóže hrjebnyčž, tež pošibna
wošhza niž, šotraž hewaf ššajnje a špochi š šopješškom ššchachy.
Mluchi a ššchecžki phtaju krej, ššalajo š njemdrnyh phtami ludži a
ššót. Na pašwach ššlotu runje kaž na polach žnjenžam ššaja šo
wodyč. Šhrybi to dlěje tak wostacž?

A měštu še Ššloneje Šoršččže šacžny ššón wošyl špomalu čžehnje.

Schery proch so jemu pod stupom sběha a wala a we wošowych kolešach mjele. W předu muž s posawrjentyj woczomaj ředzi. S prawizu woteštku džerži, mješ tym so ma lěwu ruku pod pryjatej hłowu sa podpjeru. A we woštku řady widžimy čzelo swjasane ležecž, kotremuž jasyt se schije wiša, lacžnoty dla. Sa wošom wlecže řo wulki řesniřki poř. S teho hodži řo řpóřnacž: řnjes teho wořa je řesniř, řiž je řebi na wřach po čzelo byt. Wón je, řaž řo to widži, piva a palenza pořny, a ř teho řať pjanu, řo by řo ř wořka do pucža řidnyt, by-li řón ř ponabla řacžahnyčž čžnyt. Druhdy pořběhnye woczki, ale hnydom řař womorny řpi. —

Hlej, dha řo njejabžy na brjóžku řopjeřka řibnu, a řchi pucžu řreřhčžlam čže řo řať řeřdacž, jako by wodnyřhť wěřicžka na nje podunyt řyl. Háj, wěřicžk je podunyt řpyřať, a řadunje ř nowa, a řařo řhnyřcho dunje. Řod njebjom wiřaty řowjer řo řiba a řednye. Hlej, w Dražžžanskej řtronje, řať řady nad Dražžžanskej řolu mřóčžakka řpluwnye, řnadna řaž džecžaza dčón.

Žnježny, to řpyřnyřchi, řdžiwani řteja a řladaju na nju, řaž na wulki dživ, řiž je řo njejabžy řřched nimi řjewit. Tu řóčžnu řo na pucžach řpřhne wichorki wjerčecž. A na dobo řiba řo wěřit, a řchibywa wětr, a řlětuje wichor a wjerčži řrubjele řroča ř njebjekam řorje, jako čžnyt je řadnyčž. A wona mřóčžakka řčžini řo ř nahřotu mřóčžel. řa řrořčze řhwatejžy wulka a řoř- řchěřja čžmowojte řchidla. Hlejčze, řižom dořaha ř horow wot řtolpna řřches řamjeřž do řole dele! A njebjó řo nařady řla- dajo čžorni řaž ř nozu.

„řo řo řať řurowe njewjedro wari a řwari“, řraja řebi na řolach řudžo. „řwariuj to řóh, řo njeřpali wohen a njeřbija řrupy!“ A řriedy řačž řebi řnyřla, řomiknye nařdala čžerwjeny řhnyř, řa řotrymž řřobota řrom. A ř řchidłami wětra řecži řa mřokawa řem. Wichor řeta řaž řplóřcheny řuch, řchwihajo do woczow řjerřchčž a řorhajo řchřomjaze wjerčhi řaž njeřdry. řať a řem řitna řromadka řecži, řaž řdžiwjeny njetopyř řeta. ře wložži řo řurwota ř pozpulu řula, a řetawe řtaki čželaja řřches wětr, řpyřajžy w řěřach wucžel a řryw. Žnježny řo řuřchčžejja domoj, řo njewjedrej wuřdu. řón řesniř řať njeřpyřnye řicžo. řón jenož nařtaja wuřchi a řóčžnye řam wot řebje řhelp. řroschěřskej džecžičži čžeritej po pucžu nimo, ř wichorom řnatej, řačž řo řať ř prořom wřcho řuri. —

Hřžom tu řamřoři řu, řaž nahle nawalne řožny. řo řo wřcho pod nimi řowri, jako ře řnjemřjenym řorjom. A řižom řařapnye wuřche nařch řehlyny řhnyř, a wokomit po nim řřobota řrimanja řhóř, a hnydom řo wulinje řchumjaty řeřchčž. řo teho řesniřka ř womory řorhnye. řón wuwali řlobitej woczki a řóčžnye na njewjedro řjesbóžnye řlecž. řožo w njebjekach, njeřhnyř te řakrate řłowa, te řadławe wřeřti!

(Řřchichodnye dale.)

Wótcžinske řonetty.

(Řotracžowanje.)

C. řadžija čže pořhnynej! —

řam řadžija je řjana řeřřhadžala,
řdnyž wuhřad do řřchichoda řařny mamy
A wřchědnje mořy nowe dořtawamy
řa dželo, řotrež řóh řať řlabym dawa.

řsmy řserbja řorřka řudži na dořčž mała,
řdnyž nařžiju řať řrucže wobřhowamy
A dale řolnyřcho řo wukubłamy
ře řerbschčžinje, — je řtruchłosčž řať řo wřala.

Duž ř nařžiju řo čžerřtwej pořhnynejmy
Řřchi řróžowanju řa řud řerbski řnadny,
řom' řecž a wěru wóřžow wukhowajmy!

řsej řerbřtowo nařreťe džě wuřche řtajmy,
řačž řwěťnu čžeřčž! — A řóh řať budže řnadny,
— řo džeržmy! — řo ře řřchi wřchěm džele řřchějmy! —
(Řřchichodnye dale.)

Wřchelake ř bliska a ř daloka.

— Řřchichodny řyřžen řařřki řral do řuřžy řřchijědže a řeřto řolcžnyzu wopyřa. Řřchi řym řo řomnit ř wopomnyecžu njebo- čžičžkeho řrala pořwjerčži.

ř Bukež. řřobotu, 10. auguřta, řřromadžichu řo řerbřžy řtudowazy a čžeřčženi řořčžo w Bukežach, řo byřhu na wubjerku 33. řl. řřhadžowanu řřchihotowali. — řjedželu 11. auguřta w- řewri ř. řłowny řarřchi řtud. řeol. řyž ř řrahi řłownu řřromadžišnu je řpěwom: „řiřchčže řserbřtowo“ a ř powitanřkej řecžu. ře řčžehowazyř wuřadžowanjom je wuřběhnyčž, řo řu řa řłowneho řarřcheho wuřwoleny řtud. řeol. řyřgacž ř řipřka, řa 1. pod- řarřcheho muluř řjazyřřław ř řrahi; 2. podřarřchišřtowo wowa řpřóřne; řa řeřřno řřchichodnye řřhadžowanu řostajichu řo řorřchizy. řowarřřwa řeřhu wřchě řařřupjene, řelny řuřžiza řřches dweju řeminariřřow; řořpawy njeřoda řelny řuřžiza; řa řymnariřřřow řořecžza řyřgacž, řotryž tu wjeřelu powjeřčž řřchinye, řo budža řo řerbřke řodžiny na řymnariřřu dale wotmewacž a to pod w- dženjom řnjeřa řararja řakuba. řamjetow dónđže řich řjecž ř wot- řhłokowanju a wřchě řo řenohłoknye řřchijachu. řulřeho řřchi- řhłokowanja namakachu wřchě řłowa, řať wot čžeřčženyř řnjeřich řořčži řecžane a řchipóřřłane. ře řpěwom: „řařche řserbřtowo“ řo řl. řřromadžiřna řřončži. řjecžor řřchedřtajeřche čžeřčž. řowarř- řřtowo řeja- řadworřřka řru řero a namaka řa to řerje řařřuženeje řhwalby a džala. řa to řawořřachny řiřchčže wjeřele řromadže, řo wjerčžo a řo řabawejo. řóndželu řřončžichny řwuju řřhadžo- wanku ř wulěřom na řžornobóh.

— řwucerřřka wotřjekna řonferenza wobeju řwojerowřkej w- řrejekow řejeřche řo řchřwóřřk 15. auguřta w řžornym řřhólřnu, na řeřřnye řnjeřa wotřjekneho řchulřkeho řnřpektoru řwendta.

— řdnyž je řo řhěžor řřched řřóřřim ř ruřřkim řhěžorom na řorju řola řwinemünde řetkať, je řo řaňđženu řriedu řetkanje řhěžora řhylema a řendželřkeho řrala řduarda we řwilhelmřhóhe řeřlo. řo je po dořřim čžajřu řařo řrenje řřchecželne řeňđženje řřchi nařjatosčži, řotraž mješ řendželřkej a řemřkej wobřteji. A řendželřki řral řduard je řtajnye na to řnyřřleny, nahřadnyčž řemř- řkej podnywacž a ř druhimi řudami řwjasři řwjasacž, řo by řo řemřřa řamotna a njeřóžna řčžiniła. řež řetřche řetkanje nje- řbudže dořřo řracž, řřchetož wjecžor řral řduard řižom řařo dale pucžuje do řřhla ř řetkanju ř awřřřřřim řhěžorom řranžom řořeřom.

— ř Marokko řu řo řmaurojo a řabyřlojo řřchecžowo europiřřim wobnyřlerjam a řidam řběhnyři a řich řorili a wuřubili. řuž je řranžowřka, řotraž řa řať nahřadřřřtowo, wowařam na řrijoh řřpiciž dala a řež na řeřto řařablanka ř łóđžow řřełecž dala. ř hařach řo čžela řhopya. řicžba řorjenyř řabyřlow řo na 4000 řicži. řakóřnu wónžřořřchěřejja řłajaze čžela, a je řtrach, řo řřches řubjeny powětr natřřkaze řhorořčže wudyrja. ř řemu řrořy řłóđ, dořelž řu řitowe nařłady wuřubjene a řanicžene. A řařřepjeni řabyřlojo we wotřjeku wot 5 řil wot řeho řeřřa řřchihotuja nowy nařpad na řeřto. řješ řym řať je dnuhe wóřřko ř řłgiera řřchi- čžahnyřlo, řo by dalyřhi řtrach wot řeřřa a řeho wobnyřlerjom wot- wobrocžiko. řořelž řať je řo wot řuhamedaniřřich w řyřřym řraju řwajata řitwa řřchipowjedžila, je řohřko móžno, řo řiřchčže na dnuhich řeřřřach ř řwawnyřm řitwam řřchidže.

— ř Ruřřkej a wóřebje řež w řaňřcho- mórřřich řrowinzach řřchezo řiřchčže ř řeřej řřchichřlo njeje. řať řu ewangeliřki řuchowny řuřřch, řdnyž ře řřchi ředžičhe, řorjeny. řohončza, řiž řeho wjeřeřche, řež řorichu.